

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำกรเกษตร พื้นที่ของครัวเรือน การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และการเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ในประเด็น การป้องกันรักษาป่าไม้ การปลูกป่า การป้องกันไฟป่า การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ตอนที่ 3 ปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

1. อายุ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา คืออายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.70 อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.70 และอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.60 โดยเกษตรกรที่มีอายุน้อยที่สุด 26 ปี และอายุมากที่สุด 72 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.65 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	42	10.60
31-40 ปี	102	25.70
41-50 ปี	147	37.00
51 ปีขึ้นไป	106	26.70
รวม	397	100

อายุต่ำสุด 26 ปี อายุเฉลี่ย 44 ปี
 อายุสูงสุด 72.00 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.65

2. ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 42.30 รองลงมาคือประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 25.20 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าร้อยละ 15.60 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าร้อยละ 11.10 ระดับระดับอนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ร้อยละ 3.80 ไม่ได้เรียนหนังสือร้อยละ 1.30 และระดับการศึกษาที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 0.08 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	5	1.30
ประถมศึกษาปีที่ 4	168	42.30
ประถมศึกษาปีที่ 6	100	25.20
มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า	62	15.60
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	44	11.10
ระดับอนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	15	3.80
ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	3	0.80
รวม	397	100

3. รายได้ของครัวเรือน

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรมีรายได้ของครัวเรือนมีค่าเฉลี่ยเท่า 167,715 บาทต่อปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 121,266

จากการศึกษา พบว่า รายได้ของครัวเรือนของเกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำนา ร้อยละ 81.61 มีค่าเฉลี่ยเท่า 17,913.85 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,254.20 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้ทำสวน ร้อยละ 41.56 มีค่าเฉลี่ยเท่า 111,390.90 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 72,238 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการทำไร่ ร้อยละ 14.11 มีค่าเฉลี่ยเท่า 78,517.86 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 78,058.95 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ 11.59 มีค่าเฉลี่ยเท่า 13,630.43 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7,561.18 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการค้าขาย ร้อยละ 13.60 มีค่าเฉลี่ยเท่า 34,628.63 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,403.27 เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการรับจ้าง ร้อยละ 36.27 มีค่าเฉลี่ยเท่า 71,152.78 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 209,180.49 และเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีรายได้อื่นๆ ร้อยละ 13.35 มีค่าเฉลี่ยเท่า 227,792.50 บาท/ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 227,456.53 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 รายได้ของครัวเรือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD.
ทำนา	324	81.61	17,913.85	8,254.20
ทำสวน	165	41.56	111,390.90	72,238.57
ทำไร่	56	14.11	78,517.86	78,058.95
เลี้ยงสัตว์	46	11.59	13,630.43	7,561.18
ค้าขาย	54	13.60	34,628.63	8,403.27
รับจ้าง	144	36.27	71,152.78	209,180.49
อื่นๆ	53	13.35	227,792.50	227,456.53
รายได้รวม			167,715	121,266

รายได้ทำนาต่ำสุด	5,000 บาท	รายได้ทำนาสูงสุด	40,000 บาท
รายได้ทำสวนต่ำสุด	1,000 บาท	รายได้ทำสวนสูงสุด	500,000 บาท
รายได้ทำไร่ต่ำสุด	5,000 บาท	รายได้ทำไร่สูงสุด	200,000 บาท
รายได้จากการเลี้ยงสัตว์ต่ำสุด	5,000 บาท	รายได้จากการเลี้ยงสัตว์สูงสุด	30,000 บาท

รายได้ค้าขายต่ำสุด	30,000 บาท	รายได้ค้าขายสูงสุด	80,000 บาท
รายได้รับจ้างต่ำสุด	2,000 บาท	รายได้รับจ้างสูงสุด	2,400,000 บาท
รายได้อื่นๆต่ำสุด	2,000 บาท	รายได้อื่นๆสูงสุด	540,000 บาท
รายได้รวมของเกษตรกรต่ำสุด	10,000 บาท/ปี		
รายได้รวมของเกษตรกรสูงสุด	1,060,000 บาท/ปี		

4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตร 3 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 ลำดับต่อมาจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตร 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตร 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตร 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และมีจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ทำการเกษตรน้อยที่สุดคือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 คน (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 คน	31	7.80
2 คน	108	27.20
3 คน	163	41.10
4 คน	80	20.20
5 คน	13	3.30
6 คน	2	0.50
รวม	397	100

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด	1 คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด	6 คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย	3 คน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.97

5. พื้นที่ของคร้วเรือน

พื้นที่ของคร้วเรือน จากการศึกษพบว่า เกษตรกรมีพื้นที่ของคร้วเรือนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.55 ไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26

เกษตรกรมีพื้นที่สำหรับปลูกพืชมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.60 พื้นที่เลี้ยงสัตว์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.38 ที่อยู่อาศัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 และที่ดินว่างเปล่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.98 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 พื้นที่ของคร้วเรือน

พื้นที่ของคร้วเรือน	$\bar{X}$ (ไร่)	SD.
พื้นที่ปลูกพืช	6.95	4.60
พื้นที่เลี้ยงสัตว์	2.04	1.38
ที่อยู่อาศัย	1.00	0.64
ที่ดินว่างเปล่า	7.50	1.98
รวม	8.55	0.26

พื้นที่ปลูกพืชต่ำสุด	1	ไร่	พื้นที่ปลูกพืชสูงสุด	30	ไร่
พื้นที่เลี้ยงสัตว์ต่ำสุด	1	ไร่	พื้นที่เลี้ยงสัตว์สูงสุด	6	ไร่
ที่อยู่อาศัยต่ำสุด	1	งาน	ที่อยู่อาศัยสูงสุด	4	ไร่
ที่ดินว่างเปล่าต่ำสุด	3	ไร่	ที่ดินว่างเปล่าสูงสุด	10	ไร่
พื้นที่รวมของเกษตรกรต่ำสุด	1	งาน			
พื้นที่รวมของเกษตรกรสูงสุด	30	ไร่			

6. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

6.1 โทรทัศน์

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.90 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ 4-6 ครั้งต่อปี รองลงมาเกษตรกรร้อยละ 23.20 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ 1-3 ครั้งต่อปี เกษตรกรร้อยละ 21.70 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ เกษตรกรร้อยละ 5.90 ได้รับข่าวสาร

เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ 7-9 ครั้งต่อปี และลำดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.60 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโทรทัศน์ 10-12 ครั้งต่อปี

6.2 หนังสือพิมพ์

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.30 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหนังสือพิมพ์ รองลงมาร้อยละ 22.20 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหนังสือพิมพ์ 1-3 ครั้งต่อปี และลำดับน้อยที่สุดร้อยละ 9.80 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหนังสือพิมพ์ 4-6 ครั้งต่อปี

6.3 วิทยุ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 74.60 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากวิทยุ และร้อยละ 25.40 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากวิทยุ 1-3 ครั้งต่อปี

6.4 หอกระจายข่าว

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 61.50 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหอกระจายข่าว รองลงมาร้อยละ 36.50 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากหอกระจายข่าว 1-3 ครั้งต่อปี และลำดับน้อยที่สุดร้อยละ 2.10 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จาก หอกระจายข่าว 4-6 ครั้งต่อปี

6.5 โปสเตอร์หรือเอกสารแผ่นพับ

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 91.70 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จากโปสเตอร์หรือเอกสารแผ่นพับ และร้อยละ 8.30 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จากโปสเตอร์หรือเอกสารแผ่นพับ 1-3 ครั้งต่อปี

6.6 อินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.00 ไม่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จากอินเทอร์เน็ต และร้อยละ 1.00 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จากอินเทอร์เน็ต 1-3 ครั้งต่อปี (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การได้รับข่าวสาร (ครั้งต่อปี)	จำนวน (ร้อยละ)					
	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	วิทยุ	หอกระจาย ข่าว	โปรเตอร์ แผ่นพับ	อินเทอร์เน็ต
ไม่เคย	86 (21.70)	267 (67.30)	296 (74.60)	244 (61.50)	364 (91.70)	393 (99.0)
1-3 ครั้ง/ปี	92 (23.20)	88 (22.20)	101 (25.40)	145 (36.50)	33 (8.30)	4 (1.00)
4-6 ครั้ง/ปี	182 (45.90)	38 (9.80)	0	8 (2.1)	0	0
7-9 ครั้ง/ปี	23 (5.90)	0	0	0	0	0
10-12 ครั้ง/ปี	14 (3.60)	0	0	0	0	0

6.1 โทรทัศน์ (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย

เฉลี่ย 4.56 ครั้ง/ปี

สูงสุด 12 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.05

6.2 หนังสือพิมพ์ (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย

เฉลี่ย 2.55 ครั้ง/ปี

สูงสุด 6 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21

6.3 วิทยุ (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย

เฉลี่ย 1.62 ครั้ง/ปี

สูงสุด 3 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

6.4 หอกระจายข่าว (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย

เฉลี่ย 2.41 ครั้ง/ปี

สูงสุด 5 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78

6.5 โปสเตอร์หรือเอกสารแผ่นพับ (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย

เฉลี่ย 2.21 ครั้ง/ปี

สูงสุด 3 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

6.6 อินเทอร์เน็ต (N = 397)

ต่ำสุดไม่เคย	สูงสุด	3 ครั้ง/ปี
เฉลี่ย 2.25 ครั้ง/ปี	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.95

7. การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 85.60 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และร้อยละ 14.40 เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	340	85.60
เคย	57	14.40
รวม	397	100

จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 85.60 รองลงมาเกษตรกรเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน 2 ครั้งต่อปีคิดเป็นร้อยละ 6.00 ลำดับต่อมาเกษตรกรเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน 12 ครั้งต่อปีคิดเป็นร้อยละ 3.80 เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน 1 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 3.00 และเกษตรกรเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้น้อยที่สุด จำนวน 3-4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 0.80 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	340	85.60
1 ครั้งต่อปี	12	3.00
2 ครั้งต่อปี	24	6.00
3 ครั้งต่อปี	3	0.80
4 ครั้งต่อปี	3	0.80
12 ครั้งต่อปี	15	3.80
รวม	397	100

จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรม 1 ครั้ง/ปี

จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรม 12 ครั้ง/ปี

จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรมเฉลี่ย 4.57 ครั้ง/ปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.52

8. การเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

จากการศึกษา พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.40 ไม่เป็นสมาชิกองค์กรในหมู่บ้านและร้อยละ 40.60 เป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 การเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

การเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เป็น	236	59.40
เป็น	161	40.60
รวม	397	100

การเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 กลุ่มแม่บ้าน

จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เป็นกลุ่มแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 86.60 และร้อยละ 13.60 เป็นกลุ่มแม่บ้าน

8.2 อาสาสมัครพัฒนาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.)

จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เป็นอาสาสมัครพัฒนาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน คิดเป็นร้อยละ 94.50 และร้อยละ 5.50 เป็นอาสาสมัครพัฒนาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนพล

8.3 คณะกรรมการหมู่บ้าน

จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และร้อยละ 30.00 เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน

8.4 สมาชิกกลุ่มอนุรักษ์ป่าไม้

จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เป็นกลุ่มอนุรักษ์ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 89.70 และร้อยละ 10.30 เป็นกลุ่มอนุรักษ์ป่าไม้

8.5 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.)

จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ไม่เป็นกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 87.70 และร้อยละ 12.30 เป็นกลุ่มสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนการเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

จำนวนการเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน	จำนวนคน (ร้อยละ)	
	ไม่เป็น	เป็น
สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน	345 (86.40)	54 (13.60)
กลุ่มอาสาสมัครพัฒนาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	375 (94.50)	22 (5.50)
คณะกรรมการหมู่บ้าน	266 (67.00)	131 (33.00)
กลุ่มอนุรักษ์ป่าไม้	356 (89.70)	41 (10.30)
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	348 (87.70)	49 (12.30)

ตอนที่ 2 การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดการวัดเป็น 5 ระดับการปฏิบัติ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การกำหนดคะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

กำหนดลำดับคะแนน

5	คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมากที่สุด
4	คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมาก
3	คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติปานกลาง
2	คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อย
1	คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

4.51 – 5.00	ระดับความถี่	ระดับปฏิบัติมากที่สุด
3.51 – 4.50	ระดับความถี่	ระดับปฏิบัติมาก
2.51 – 3.50	ระดับความถี่	ระดับปฏิบัติปานกลาง
1.51 – 2.50	ระดับความถี่	ระดับปฏิบัติน้อย
1.00 – 1.50	ระดับความถี่	ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรพบว่า เกษตรกรในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง มีค่าระดับการปฏิบัติเฉลี่ยรวม 2.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ค่าระดับการปฏิบัติที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับ 2.51-3.50 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์การปฏิบัติ
สรุปในภาพรวมระดับการปฏิบัติ	2.97	0.61	ปานกลาง

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การป้องกันรักษาป่าไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ในการป้องกันรักษาป่าไม้ พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ซึ่งระดับการปฏิบัติมีรายละเอียดดังนี้

1. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ทำกินของหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 74.60 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 12.80 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 8.10 ระดับการปฏิบัติมาก ร้อยละ 3.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุดและร้อยละ 0.80 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2. ตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้ในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 78.30 ระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 10.30 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 7.30 ระดับการปฏิบัติมาก ร้อยละ 3.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุดและร้อยละ 0.30 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง

3. กีดกันผู้บุกรุกแผ้วถางป่าในเขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 75.80 ระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 10.10 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 7.30 ระดับการปฏิบัติมาก ร้อยละ 3.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด และร้อยละ 3.0 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง

4. ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ในการป้องกันรักษาป่าไม้ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 78.10 ระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 15.10 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 3.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด และร้อยละ 3.00 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง

5. รายงานผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้เมื่อพบเห็นผู้บุกรุกตัดต้นไม้ทำลายป่าในหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 71.80 ระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 14.90 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 9.30 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 4.00 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง

6. ร่วมกันทำพิธีการบวชป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 64.70 ระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.4 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 6.0 ระดับการปฏิบัติที่สุด ร้อยละ 4.8 ระดับการปฏิบัติมากและร้อยละ 3.00 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 การป้องกันรักษาป่าไม้

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์ การปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การป้องกันรักษาป่าไม้								
1. ร่วมกำหนดขอบเขตแหล่งที่ ทำกินของหมู่บ้าน	15 (3.80)	32 (9.30)	296 (74.60)	51 (12.80)	2 (0.80)	3.01	0.63	ปานกลาง
2. ตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้ในเขต รับผิดชอบของหมู่บ้าน	15 (3.80)	29 (7.30)	311 (78.30)	41 (10.30)	1 (0.30)	3.04	0.59	ปานกลาง
3. กีดกันผู้บุกรุกแผ้วถางป่าใน เขตรับผิดชอบของหมู่บ้าน	15 (3.80)	29 (7.30)	301 (75.80)	40 (10.10)	12 (3.00)	2.99	0.67	ปานกลาง
4. ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ใน การป้องกันรักษาป่าไม้	15 (3.80)	12 (3.00)	310 (78.10)	60 (15.10)	-	3.02	0.56	ปานกลาง
5. รายงานผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ ป่าไม้เมื่อพบเห็นผู้บุกรุก ตัดต้นไม้ทำลายป่าในหมู่บ้าน	16 (4.00)	37 (9.30)	285 (71.80)	59 (14.90)	-	3.02	0.63	ปานกลาง
6. ร่วมกันทำพิธีการบวชป่า	12 (3.00)	19 (4.80)	257 (64.7)	85 (21.40)	24 (6.00)	2.78	0.76	ปานกลาง
รวม						2.97	0.64	ปานกลาง

การปลูกป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรในการปลูกป่า พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ซึ่งระดับการปฏิบัติมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ครอบครองอยู่หรือเป็นเจ้าของ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 63.00 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 20.40 ระดับปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมาร้อยละ 16.10 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด และร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก

2. ทำการปลูกป่าเพื่อใช้เป็นป่าชุมชนของหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 58.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 30.20 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ร้อยละ 11.10 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด และร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก

3. ปลูกต้นไม้ตามโครงการปลูกป่าของรัฐ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 64.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 24.7 ระดับการปฏิบัติปานกลาง และร้อยละ 11.10 ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก

4. ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 70.80 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 19.10 ระดับการปฏิบัติปานกลาง และร้อยละ 10.10 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก

5. ร่วมทำการปลูกซ่อมแซมต้นไม้ที่ตาย พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 45.30 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 40.8 ระดับการปฏิบัติมาก ลำดับต่อมาร้อยละ 10.10 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก

6. ดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ที่ทำการปลูก พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 65.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 22.4 ระดับปานกลาง ลำดับต่อมาร้อยละ 6.00 ระดับมากที่สุด และร้อยละ 6.00 ระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติมาก (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 การปลูกป่า

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์ การปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การปลูกป่า								
1. ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ ครอบครองอยู่หรือเป็นเจ้าของ	64 (16.10)	250 (63.00)	81 (20.40)	2 (0.50)	-	3.94	0.61	มาก
2. ทำการปลูกป่าเพื่อใช้เป็นป่า ชุมชนของหมู่บ้าน	44 (11.10)	231 (58.20)	120 (30.20)	2 (0.50)	-	3.80	0.62	มาก
3. ปลูกต้นไม้ตามโครงการปลูก ป่าของรัฐ	44 (11.10)	255 (64.20)	98 (24.70)	-	-	3.86	0.58	มาก
4. ปลูกต้นไม้ในพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก	40 (10.10)	281 (70.80)	76 (19.10)	-	-	3.90	0.53	มาก
5. ร่วมซ่อมแซมต้นไม้ที่ตายหลัง ทำการปลูก	40 (10.10)	160 (40.80)	180 (45.30)	15 (3.80)	-	3.84	0.58	มาก
6. ดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ที่ทำการ ปลูก	24 (6.00)	259 (65.20)	89 (22.40)	25 (6.30)	-	3.76	0.64	มาก
รวม						3.80	0.63	มาก

การป้องกันไฟป่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรในการป้องกันไฟป่า พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ซึ่งระดับการปฏิบัติมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตรวจตราควบคุมป้องกันมิให้เกิดไฟป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 85.40 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 7.60 ระดับการปฏิบัติน้อย และร้อยละ 7.10 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

2. ทำการดับไฟป่ารอบหมู่บ้านเมื่อเกิดไฟไหม้ป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 77.10 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 13.10 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 7.80 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 2.0 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

3. ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 75.30 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 17.60 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 6.80 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 0.30 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

4. การให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ในการป้องกันไฟป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 71.80 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.40 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 6.30 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

5. รายงานผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้เมื่อเกิดไฟไหม้ป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 68.30 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.90 ระดับการปฏิบัติน้อย และร้อยละ 8.80 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

6. ทำการเผาก่อนเพื่อทำแนวกันไฟ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 77.3 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 15.60 ระดับการปฏิบัติน้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 6.80 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 0.30 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 การป้องกันไฟฟ้า

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์ การปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การป้องกันไฟฟ้า								
1. ตรวจสอบควบคุมป้องกันมิให้เกิด ไฟฟ้า	-	28 (7.10)	339 (85.40)	30 (7.60)	-	3.00	0.38	ปานกลาง
2. ทำการดับไฟป่ารอบหมู่บ้านเมื่อ เกิดไฟไหม้ป่า	8 (2.00)	31 (7.80)	306 (77.10)	52 (13.10)	-	2.98	0.54	ปานกลาง
3. ทำแนวป้องกันไฟป่ารอบ หมู่บ้าน	1 (0.30)	27 (6.80)	299 (75.30)	70 (17.60)	-	2.90	0.49	ปานกลาง
4. ให้ความร่วมมือแก่เจ้าหน้าที่ป่า ไม้ในการป้องกันไฟฟ้า	2 (0.50)	25 (6.30)	285 (71.80)	85 (21.40)	-	2.86	0.53	ปานกลาง
5. รายงานผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ ป่าไม้เมื่อเกิดไฟไหม้ป่า	-	35 (8.80)	271 (68.30)	91 (22.9)	-	2.86	0.55	ปานกลาง
6. ทำการเผาถ่านเพื่อทำแนวกันไฟ	-	27 (6.80)	307 (77.30)	62 (15.60)	1 (0.30)	2.91	0.48	ปานกลาง
รวม						2.92	0.50	ปานกลาง

การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ซึ่งระดับการปฏิบัติน้อยเนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จึงทำให้ระดับการปฏิบัติต่ำ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 59.70 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมา ร้อยละ 19.60 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ถัดมาคือร้อยละ 12.80 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ร้อยละ 5.5 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 2.30 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติต่ำ

2. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงอันตรายอันเกิดจากไฟฟ้าแนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 68.50 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 22.90 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมาร้อยละ 5.00 มีระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 3.50 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติน้อย

3. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ช่วยกันถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับป่าไม้ แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 55.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 37.80 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมา ร้อยละ 5.80 ระดับการปฏิบัติมาก ร้อยละ 0.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติน้อย

4. เผยแพร่ความรู้และการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป่าไม้ให้แก่ลูกหลาน แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.00 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 20.70 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมา ร้อยละ 6.80 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 5.50 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติน้อย

5. เผยแพร่ความรู้ในการเกี่ยวการป้องกันไฟฟ้าแนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 60.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 21.20 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมา ร้อยละ 11.60 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด และร้อยละ 7.10 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติน้อย

6. เผยแพร่ความรู้ในการทำแนวกันไฟแนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึงประโยชน์ของป่าไม้และโทษอันเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 66.50 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับน้อย รองลงมาร้อยละ 20.20 ระดับการปฏิบัติปานกลาง ลำดับต่อมา ร้อยละ 5.50 ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด และร้อยละ 4.50 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติน้อย (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์ การปฏิบัติ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การเผยแพร่ความรู้								
1. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึง ประโยชน์ของป่าไม้และโทษอัน เกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า	9 (2.30)	22 (5.50)	78 (19.60)	237 (59.70)	51 (12.80)	2.25	0.83	น้อย
2. แนะนำเพื่อนบ้านให้ทราบถึง อันตรายอันเกิดจากไฟป่า	-	20 (5.00)	91 (22.90)	272 (68.50)	14 (3.50)	2.30	0.62	น้อย
3. ชักชวนเพื่อนบ้านให้ช่วยกัน ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับป่าไม้	3 (0.80)	23 (5.80)	150 (37.8)	2219 (55.20)	2 (0.50)	2.51	0.65	น้อย
4. เผยแพร่ความรู้และการปลูกฝัง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ป่าไม้ ให้แก่ลูกหลาน	-	27 (6.80)	82 (20.70)	266 (67.00)	22 (5.50)	2.36	0.61	น้อย
5. เผยแพร่ความรู้ในการเกี่ยวการ ป้องกันไฟป่า	-	28 (7.10)	84 (21.20)	239 (60.20)	46 (11.60)	2.24	0.74	น้อย
6. เผยแพร่ความรู้ในการทำแนว กันไฟ	-	18 (4.50)	80 (20.20)	264 (66.50)	35 (5.50)	2.22	0.66	น้อย
รวม						2.30	0.67	น้อย

การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 ซึ่งระดับการปฏิบัติมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านมิให้บุกรุกทำลายป่าไม้ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 55.20 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.50 ระดับการปฏิบัติเล็กน้อย ลำดับต่อมา ร้อยละ 8.10 ระดับการปฏิบัติมากและร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

2. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านมิให้กระทำความผิดกฎหมายป่าไม้ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.10 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 40.30 ระดับการปฏิบัติ น้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 8.30 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 1.30 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

3. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านให้ร่วมกันปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.30 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 17.10 ระดับการปฏิบัติ น้อย ลำดับต่อมาร้อยละ 9.10 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 1.50 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

4. ชักชวนเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมกันปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 15.40 ระดับการปฏิบัติ น้อย ร้อยละ 9.60 ระดับการปฏิบัติมาก ลำดับต่อมาร้อยละ 9.60 ระดับการปฏิบัติมาก ร้อยละ 4.30 ระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุด และร้อยละ 0.80 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

5. ประชาสัมพันธ์และช่วยจัดกิจกรรมในการอนุรักษ์ป่าไม้ของหมู่บ้านและของรัฐ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 69.30 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.40 ระดับการปฏิบัติ น้อย และร้อยละ 8.30 ระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.53 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง

6. จัดตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์เพื่อนำประชาชน พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 67.50 มีค่าระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 20.90 ระดับการปฏิบัติ น้อย ลำดับ ต่อมาร้อยละ 11.10 ระดับการปฏิบัติมาก และร้อยละ 0.50 ระดับการปฏิบัติมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีค่าหมายถึงระดับการปฏิบัติปานกลาง (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้	ระดับการปฏิบัติ (ร้อยละ)					$\bar{X}$	SD.	เกณฑ์ การปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การประชาสัมพันธ์								
1. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านมิให้ บุกรุกทำลายป่าไม้	2 (0.50)	32 (8.10)	219 (55.20)	137 (34.50)	7 (1.80)	2.71	0.66	ปานกลาง
2. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านมิให้ กระทำความผิดกฎหมายป่าไม้	5 (1.30)	33 (8.30)	199 (50.10)	160 (40.30)	-	2.70	0.67	ปานกลาง
3. ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านให้ ร่วมกันปลูกป่าตามนโยบาย ของรัฐ	6 (1.50)	36 (9.10)	287 (72.30)	68 (17.10)	-	2.95	0.57	ปานกลาง
4. ชักชวนเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมกัน ปลูกป่าตามนโยบายของรัฐ	3 (0.80)	38 (9.60)	278 (70.0)	61 (15.40)	17 (4.30)	2.88	0.66	ปานกลาง
5. ประชาสัมพันธ์และช่วยจัด กิจกรรมในการอนุรักษ์ป่าไม้ ของหมู่บ้านและของรัฐ	-	33 (8.30)	275 (69.30)	83 (22.40)	-	2.86	0.53	ปานกลาง
6. จัดตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์เพื่อ แนะนำประชาชน	2 (0.50)	44 (11.10)	268 (67.50)	83 (20.90)	-	2.91	0.58	ปานกลาง
รวม						2.84	0.61	ปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม

การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise Method) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัว ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตามและมีระดับความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมด 8 ตัวแปร โดยแบ่งเป็นปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วย รายได้ของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร พื้นที่ของครัวเรือน และปัจจัยสังคมซึ่งประกอบด้วย การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และการเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน ส่วนตัวแปรตาม คือ การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	
Y	1.000	-.225**	.344**	0.025	.135**	.738**	.680**	.614**	.238**	Y
X ₁		1.000	-.485**	.177**	.090	-.079	-.153**	-.060	.041	X ₁
X ₂			1.000	-.032	-.004	.213**	.286**	.265**	-.006	X ₂
X ₃				1.000	.127*	.027	.092	.088	.055	X ₃
X ₄					1.000	.063	.093	.247**	.295**	X ₄
X ₅						1.000	.714**	.436**	.097	X ₅
X ₆							1.000	.508**	.362**	X ₆
X ₇								1.000	.045	X ₇
X ₈									1.000	X ₈

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

X₁ = อายุ

X₂ = ระดับการศึกษา

X₃ = จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร

X₄ = พื้นที่ของเกษตรกร

X₅ = การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

X₆ = การเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน

X_7 = การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

X_8 = รายได้ของครัวเรือน

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงสามารถสรุปเป็นสมการถดถอยพหุการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรจากสมการ

เมื่อ	Y	= การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร
	a	= ค่าคงที่
	$b_{1..8}$	= ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรกับตัวแปรตาม
	X_1	= อายุ
	X_2	= ระดับการศึกษา
	X_3	= จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร
	X_4	= พื้นที่ของเกษตรกร
	X_5	= การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
	X_6	= การเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน
	X_7	= การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
	X_8	= รายได้ของครัวเรือน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.80 ที่จะก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง (Multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อสมมุติฐานที่กำกับเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สุชาติ (2537:102) รายละเอียด (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

ตัวพยากรณ์	b	t	Sig.
อายุ	-0.155	-4.250	0.000
ระดับการศึกษา	0.749	2.298	0.000
รายได้ของครัวเรือน	0.000	6.384	0.000
การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	3.097	10.981	0.000
การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	1.938	17.851	0.002
ค่าคงที่	5.629	35.404	

R = 0.843, R² = 0.706, SEE = 5.280, F = 5.280 Sig. of F = .002

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครัวเรือน การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.843 และ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครัวเรือน การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จะมีผลต่อคะแนนการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ของเกษตรกรประมาณ 70.60 ความคลาดเคลื่อนประมาณ 5.280 คะแนน

โดยสามารถพยากรณ์ คะแนนการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสามารถสรุปเป็นสมการถดถอยพหุระดับการปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร ได้ดังนี้ รายละเอียด (ตารางที่ 19)

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8$$

หรือ

$$Y = \text{การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร}$$

$$a = \text{ค่าคงที่}$$

$$b_{1...8} = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม}$$

$$X_1 = \text{อายุ}$$

$$X_2 = \text{ระดับการศึกษา}$$

$$X_3 = \text{สมาชิกในครัวเรือนที่ทำการเกษตร}$$

X_4	=	พื้นที่ของเกษตรกร
X_5	=	การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้
X_6	=	การเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ ในหมู่บ้าน
X_7	=	การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้
X_8	=	รายได้ของครัวเรือน

เขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_5x_5 + b_7x_7 + b_8x_8$$

การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ = $5.629 + -0.155(\text{อายุ}) + 0.749(\text{ระดับการศึกษา})$
 $+ 0.000(\text{รายได้ของครัวเรือน}) + 3.097(\text{การได้รับ}$
 $\text{ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้}) + 1.938$
 $(\text{การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร}$
 $\text{ป่าไม้})$

จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าอายุเปลี่ยนแปลง 1 คะแนน จะทำให้การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป - 0.155 คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนระดับการศึกษาเปลี่ยนแปลงไป 1 คะแนน จะทำให้การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป 0.749 คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ด้านรายได้ของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป 1 คะแนน จะทำให้การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป 0.000 คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เปลี่ยนแปลงไป 1 คะแนน จะทำให้การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป 3.097 คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เปลี่ยนแปลงไป 1 คะแนน จะทำให้การปฏิบัติในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกรเปลี่ยนแปลงไป 1.938 คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 3 ปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

3.1 ปัญหาของเกษตรกร

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ จำนวน 142 ราย ประสบปัญหาการบุกรุกถางป่าไม้เพื่อทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเกษตรกรจำนวน 125 ราย ประสบปัญหาไม่เข้าใจการอนุรักษ์ป่าไม้ที่ถูกต้องเป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 31.50 ลำดับที่ 3 เกษตรกรจำนวน 82 ราย ประสบปัญหาการเกิดไฟป่าในช่วงฤดูแล้ง คิดเป็นร้อยละ 20.70 เกษตรกรจำนวน 83 ราย ประสบปัญหาเจ้าหน้าที่ป่าไม้ รู้เห็นกับเจ้าของหรือนายทุนทำธุรกิจค้าไม้ เป็นลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 20.90 ลำดับที่ 5 เกษตรกร จำนวน 50 ราย ประสบปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 12.60 เกษตรกรจำนวน 34 ราย ประสบปัญหาการการตัดไม้เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงหุงต้มอาหารเป็นลำดับที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 8.60 และลำดับสุดท้าย พบว่า เกษตรกรจำนวน 17 ราย ประสบปัญหาชาวบ้านไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.30 ทั้งหมดเป็นปัญหาของเกษตรกรในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ปัญหาของเกษตรกร

ลำดับที่	ลักษณะของปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
1	มีการบุกรุกถางป่าไม้เพื่อทำการเกษตร	142	35.80
2	ชาวบ้านไม่เข้าใจในการอนุรักษ์ป่าไม้ที่ถูกต้อง	125	31.50
3	เจ้าหน้าที่ป่าไม้รู้เห็นกับเจ้าของหรือนายทุนทำธุรกิจค้าไม้	83	20.90
4	เกิดไฟป่าในช่วงฤดูแล้ง	82	20.70
5	การลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย	50	12.60
6	มีการตัดไม้เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงหุงต้มอาหาร	34	8.60
7	ชาวบ้านไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	17	4.30
	รวม	397	100

* เกษตรกรสามารถตอบปัญหาได้มากกว่า 1 ข้อ

3.2 ความต้องการของเกษตรกร

จากการศึกษาความต้องการของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จำนวน 120 ราย ต้องการจัดสรรพื้นที่ทำกินให้แก่ชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 30.20 ลำดับที่ 2 เกษตรกรจำนวน 117 ราย ต้องการให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็น ร้อยละ 29.50 ลำดับต่อมาเกษตรกรจำนวน 89 ราย ต้องการให้มีกฎหมายคุ้มครองป่าไม้และมีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง คิดเป็นร้อยละ 22.40 ส่วนเกษตรกรจำนวน 88 ราย ต้องการให้มีการปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คิดเป็นร้อยละ 22.20 เป็นลำดับที่ 4 ลำดับที่ 5 เกษตรกรจำนวน 43 ราย ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ทำการเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้แก่ชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 10.80 เกษตรกรจำนวน 36 ราย ต้องการให้มีการรณรงค์ให้เข้าร่วมโครงการปลูกป่า คิดเป็นร้อยละ 9.10 เป็นลำดับที่ 6 และลำดับสุดท้ายเกษตรกรมีความต้องการจำนวน 18 ราย ต้องการให้มีการทำแนวกันไฟป่า (โดยมีเจ้าหน้าที่กำหนด) คิดเป็นร้อยละ 4.50 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ความต้องการของเกษตรกร

ลำดับที่	ความต้องการของเกษตรกร	จำนวนราย	ร้อยละ
1	จัดสรรพื้นที่ทำกินให้แก่ชาวบ้าน	120	30.20
2	จัดตั้งคณะกรรมการในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	117	29.50
3	มีกฎหมายคุ้มครองป่าไม้และมีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง	89	22.40
4	ปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม	88	22.20
5	เจ้าหน้าที่ป่าไม้ทำการเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้แก่ชาวบ้าน	43	10.80
6	มีการรณรงค์ให้เข้าร่วมโครงการปลูกป่า	36	9.10
7	ควรมีการทำแนวกันไฟป่า (โดยมีเจ้าหน้าที่กำหนด)	18	4.50
	รวม	397	100

* เกษตรกรสามารถเสนอความต้องการ ได้มากกว่า 1 ข้อ

3.3 ข้อเสนอแนะ ของเกษตรกร

จากการศึกษาข้อเสนอแนะ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จำนวน 101 ราย มีความเห็นว่า ควรมีเวรยามในการตรวจตราไม่ให้มีผู้ลักลอบตัดต้นไม้ และดูแลป้องกันไม่ให้เกิดไฟป่า คิดเป็นร้อยละ 25.40 รองลงมาเกษตรกรจำนวน 88 ราย มีความเห็นว่า ควรมีการรณรงค์และปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็น ร้อยละ 22.20 ลำดับที่ 3 เกษตรกรจำนวน 76 ราย มีความเห็นว่า ควรมีการจัดตั้งงบประมาณ และบุคลากร ในการป้องกันไฟป่า อีกทั้งต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือในการดับไฟป่าให้พร้อมอยู่เสมอ ในช่วงหน้าแล้ง คิดเป็นร้อยละ 19.10 ส่วนเกษตรกรจำนวน 60 ราย มีความเห็นว่า ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เป็นลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 15.10 ลำดับที่ 5 เกษตรกรจำนวน 45 ราย มีความเห็นว่า ควรมีการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์แก่เกษตรกร เกี่ยวกับการป้องกันป่าไม้ การป้องกันไฟป่า และการทำแนวกันไฟ คิดเป็นร้อยละ 11.30 เกษตรกรจำนวน 30 ราย มีความเห็นว่า ควรมีการสนับสนุนด้านกล้าพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์จากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 7.60 เป็นลำดับที่ 6 และลำดับสุดท้ายเกษตรกรจำนวน 15 ราย มีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีหน่วยงานราชการเข้ามาดำเนิน โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แบบผสมผสานในรูปแบบการทำงานร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับเกษตรกรให้เกษตรกรกับ ทรัพยากร ป่าไม้อยู่ร่วมกันพึ่งพาอาศัยกัน คิดเป็นร้อยละ 4.50 (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ข้อเสนอแนะ ของเกษตรกร

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวนราย	ร้อยละ
1	ควรมีเวรยามในการตรวจไม่ให้มีผู้ลักลอบตัดต้นไม้และมีคูแลป้องกันไม่ให้เกิดไฟป่า	101	25.44
2	ควรมีการรณรงค์และปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	88	22.20
3	ควรมีการจัดตั้งงบประมาณ และบุคลากรในการป้องกันไฟป่า อีกทั้งยังต้องการอุปกรณ์ เครื่องมือในการดับไฟป่าให้พร้อมอยู่เสมอในช่วงหน้าแล้ง	76	19.10
4	ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	60	15.10
5	ควรมีการเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์แก่เกษตรกร เกี่ยวกับการป้องกันป่าไม้ การป้องกันไฟป่า และการทำแนวกันไฟ	45	11.30
6	ควรมีการสนับสนุนด้านกล้าพันธุ์ไม้และพันธุ์สัตว์จากรัฐบาล	30	22.22
7	ควรมีหน่วยงานราชการเข้ามาดำเนินโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบผสมผสานในรูปแบบการทำงานร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับเกษตรกรให้เกษตรกรกับทรัพยากรป่าไม้อยู่ร่วมกันพึ่งพาอาศัยกัน	15	3.80
	รวม	397	100

* เกษตรกรสามารถเสนอแนะได้มากกว่า 1 ข้อ